

Natur paa dette Punkt. Det er naturligvis en Fejl, men dog en saadan, jeg ikke stærkt beklager. Der-til har jeg set for megen Vederstyggelighed gro op af den (jeg behøver jo ikke at nævne Navne). — Iøvrigt skriver jeg endnu imorgen til din Broder og overdrager ham lovformeligt Varetagelsen af mine økonomiske Interesser under min Fraværelse; de er jo hos ham i de bedste Hænder.»

Dennegang kom der Svar. Uden at nævne noget som helst om Grunden til sin lange Tavshed eller med et Ord at berøre Giftermaalet eller deres Rejseplaner kritiserede hun i en overlegen Tone den Beslutning, hvortil hans »Udvikling« havde ført ham.

»Du taler om din Mangel paa Forfængelighed,« skrev hun tilsidst. »Du slaar dig for dit Bryst og takker Gud, at du ikke er som visse andre Syndere. Herregud, denne stakkels Rest af vor Stolthed, skal nu ogsaa den mistænkeliggøres? Jeg har ganske vist selv engang været revolutionær paa det Punkt; men jeg er med Aarene bleven mere nøgtern. Mit Syn paa Menneskene bliver i det hele mere og mere gammeldags. Om det saa er saa foragtede Ting som Ordner og Titler, begynder jeg at begribe saadanne Naragtigheders Betydning for Menneskehedens Vel. Det kan jo tidt være helt opbyggeligt at iagttage den Virksomhedsaand, der kan vaagne i en Stympet af en Mand, naar der aabner sig Udsigt for ham til et Ridderkors.